

Ifølge forslaget bemyndiges justitsministeren til at gennemføre en ordning, hvorefter køretøjsejere selv kan vælge kombinationen af tal og/eller bogstaver på et køretøjs nummerplader.

På baggrund af førstebehandling af det private lovforslag om ønskenummerplader i sidste folketingsår og Retsudvalgets beretning over forslaget har Justitsministeriet nærmere undersøgt de administrative og økonomiske konsekvenser af at indføre en sådan ordning. Justitsministeriet har i denne forbindelse bl.a. indhentet oplysninger om de foreløbige erfaringer, som man har gjort i Sverige med en lignende ordning, der trådte i kraft den 1. oktober 1988. Salget af personlige nummerplader har i Sverige foreløbig indbragt et betydeligt beløb, og ordningen synes ikke at have medført væsentlige administrative problemer. Overskuddet fra salget går til færdselssikkerhedsarbejde.

Det er en afgørende forudsætning for forslaget om en ønskenummerpladeordning, at den kan forventes at indbringe et betydeligt provenu. Denne forudsætning skyldes dels, at det eksisterende nummerpladesystem er indarbejdet og meget velfungerende, dels at ordningen vil forøge det offentlige udgifter til administration af nummerpladesystemet. Efter et foreløbigt skøn forventer Justitsministeriet, at udgifterne til etablering af ordningen (nødvendige ændringer i Centralregisteret for Motorkøretøjers EDB-system m.v.) vil blive højst 3 mio. kr., inkl. moms. De samlede årlige merudgifter til administration af ordningen forventes at ville være ca. 1 mio. kr. for de første 1000 ønskenummerplader, som sælges, og ca. 0,5 mio. kr. for hver 1000 plader, som sælges herudover.

Disse udgiftsskøn samt skønnet over, hvor stor interessen for at købe ønskenummerplader vil være på længere sigt, er imidlertid forbundet med en vis usikkerhed.

Justitsministeriet finder bl.a. på denne baggrund, at de nærmere regler om ordningen bør fastsættes administrativt, således at de løbende kan revideres i lyset af de erfaringer, som gøres. Også det eksisterende nummerpladesystem hviler på administrative forskrifter. Det vil bl.a. være nødvendigt at fastsætte en række begrænsninger med hensyn til hvilke tal- og/eller bogstavkombinationer, der kan vælges. Der kan således peges på, at kombinationer, der er særligt vanskelige for politi og vidner at huske (f.eks. et antal vilkårligt valgte konsonanter eller tal) samt kombinationer, der kan virke anstødelige, bør kunne afvises. Der bør ligeledes ikke kunne vælges kombinationer med mere end 7 karakterer, som er det maksimale antal i de eksisterende nummerserier. Efter Justitsministeriets opfattelse bør ordningen gælde for så mange køretøjskategorier som muligt, men ordningen vil

dog formentlig for enkelte kategoriers vedkommende være forbundet med uforholdsmæssige systemtekniske problemer. Det kan endelig fremhæves, at retten til en ønskenummerplade bør følge køretøjsejeren og ikke – som efter det eksisterende system – køretøjet. Herved vil det blive muligt for ejeren at overføre nummerpladen, hvis vedkommende udskifter sit køretøj. Retten bør dog tidsbegrænses, bl.a. af hensyn til muligheden for at ophæve ønskenummerpladeordningen, hvis den på længere sigt skulle vise sig ikke at slå tilstrækkeligt an.

Som nævnt ovenfor sigtes der mod, at ordningen skal give betydeligt overskud for det offentlige. Det bemærkes i den forbindelse, at erhvervslivet, der må forventes at blive de største aftagere af ønskenummerplader, formentlig vil kunne fratække beløbet skattemæssigt som en driftsomkostning i virksomheden.

Overskuddet fra ordningen forventes fra 1991 at kunne danne grundlag for en foregøelse af Justitsministeriets budget til færdselssikkerhedsfremmende formål. Provenuet vil således bl.a. muliggøre et forhøjet tilskud til Rådet for Større Færdselssikkerhed, som i de kommende år vil skulle løse store opgaver – ikke blot med information om de nye regler, som er indeholdt i dette lovforslag, men også på andre områder, f.eks. med hensyn til forbedret færdselsundervisning og en forstærket kampagnemæssig indsats rettet mod promille- og spirituskørsel. Der vil endvidere kunne gives yderligere støtte til Rådet for Trafiksikkerhedsforskning samt til forskellige forskningsinstitutioner, organisationer og enkeltpersoner m.v., der er beskæftiget med færdselssikkerhedsarbejde.

Justitsministeriet finder det rimeligt, at forholdsvis rutineprægede spørgsmål – som hvorvidt en valgt kombination skal afvises efter de ovenfor nævnte kriterier – kan afgøres endeligt af Rigspolitechefen, som i øvrigt varetager den daglige administration af nummerpladesystemet. Efter forslaget bemyndiges justitsministeren derfor til at henlægge den endelige administrative afgørelse af konkrete sager om ønskenummerplader til Rigspolitechefen.

5. Øvrige forslag.

Udover de ovenfor beskrevne forslag til ændringer i færdselsloven indeholder lovforslaget en række mindre betydningsfulde ændringer i forskellige færdselslovsbestemmelser. Der er hovedsagelig tale om præciseringer, sproglige moderniseringer og andre redaktionelle ændringer i eksisterende regler.

Det drejer sig om en mindre udvidelse af reglerne om ubetinget vigepligt samt om en udtrykkeligt lovfæstet adgang for cyklister og knallertkørere til i visse tilfælde at køre over fortov og gangsti. Endvidere går